

man kan yde disse nogen Støtte, og det er ikke Ord alene. Det ærede Medlem spurgte endvidere, om der ikke i et lukket Møde kunde gives Oplysninger, der var mere vejledende end de her fremsatte. Dertil vil jeg sige, at det kan der ikke. Vi har givet alle de Oplysninger, der kan gives. Man kan ikke komme ind paa de enkelte Kreditorers Skyld, det haaber jeg, at det høje Ting vil forstaa. Men er der Oplysninger, man ønsker af den Art, kan de jo gives til Udvalget. Det ærede Medlem ønskede, at Filialerne skulde overgaa til selvstændige Forretninger. Det er et Omraade, som man sikkert fra Bankledelsens Side har sin Opmærksomhed henvendt paa. Det er vistnok rigtigt, at Landmandsbanken har flere Filialer, end det er rimeligt, og dette Forhold vil blive undersøgt.

Det ærede Medlem Hr. Stauning frygtede for, at vi skulde komme til at spille baade fjerde og femte Akt af dette Drama, som han kaldte det. Jeg deler ikke den Opfattelse. Jeg vil sige, at det er en Skæbnens Ironi, at jeg skal staa og forsvare Den danske Landmandsbank. Jeg har ikke i Krigsperioden været af den Mening, at de store Spekulationer var sunde og naturlige, jeg har ikke deltaget i dem, jeg har tværtimod taget Afstand fra dem, saa det er underligt, at jeg nu skal staa og forsvare Den danske Landmandsbank. Men det er, som jeg har nævnt, kun en Afdeling af Banken, der har befattet sig med den Opgave. Den største Del af Landmandsbanken er en sund og god Forretning, den er saa mange afhængige af, og det er for at beskytte dem, at jeg anbefaler, at vi yder den Støtte, der nu er nødvendig. Hvis ikke uforudsete Ting indtræffer, men vi gaar en sund og rolig Udvikling i Møde, har jeg den absolutte Tro, at den Garanti, Staten her paa tager sig, ikke bliver effektiv. Jeg tror endogsaa, at det i Løbet af faa Aar vil lykkes for Landmandsbanken at arbejde sig saaledes op, at man kan redde de Penge, der allerede nu er anbragt i den.

Det ærede Medlem Hr. Holstein fremkom med en hel Del Udtalelser, men der var ikke noget i dem, der gik mig dybt til Hjertet. Der er saa stor Forskel paa vor Opfattelse af mange Forhold, at jeg ikke skal forlænge Diskussionen ved at fremsætte Bemærkninger til det ærede Medlems Udtalelser.

Hauge: Den højtærede Handelsminister sagde, at man nu havde gjort Bankens

Stilling op saa godt, som det paa nogen Maade var muligt, og hans Udtalelser i øvrigt formede sig saaledes, at nu kunde man trygt forlade sig paa, hvad der blev sagt om Banken; det, som Regeringen nu præsenterede Rigsdagen, var den uforfalskede Sandhed, nu var Regeringen klar over, at efter dette kom der intet; naar man nu fik dette Lovforslag vedtaget, vilde man være fri for nye Overraskelser. Jeg maa sige til den højtærede Handelsminister, endskønt det er noget usædvanligt, at man siger dette til en Minister, til en Regering i det hele taget, at man ikke stoler paa de Oplysninger, man faar. Man kan nære Mistillid til en Regering ud fra en politisk Opfattelse; det er noget usædvanligt, at man ogsaa maa sige til en Regering, at man i et rent sagligt Spørgsmaal ikke nærer Tillid til den. Men man nødsages ved denne Lejlighed til at sige dette, og Regeringen kan heller ikke være uforberedt paa at møde en saadan Udtalelse.

Det, det her drejer sig om, er noget ganske usædvanligt. Det er tredje Gang, Regeringen beskæftiger sig med Landmandsbankens Forhold. Første Gang skete det i Juli Maaned paa en saadan Maade, at Virkningerne deraf ogsaa rent personligt endnu er uopgjort og med det Resultat, at det, man den Gang sagde overfor Befolkningen som det, der skulde være Sandheden, viste sig at være ganske uholdbart. Ingen kan være i Tvivl om, hvad Hensigt man havde med den Erklæring, der udstedtes den 9. Juli, formelt af Landmandsbanken, men reelt af Regeringen, nemlig at give Befolkningen en Opfattelse af Bankens Stilling, som ikke svarede til de virkelige Forhold. Vi fik saa i September Maaned et Lovforslag med Oplysning om, at naar man vedtog det, havde man sikker Grund under Fødderne. Rigsdagen stillede paa Statens Vegne 40 Mill. Kr. til Raadighed, private Aktieselskaber mødte med 25 Mill. Kr. og Landets Hovedbank, Nationalbanken, med 35 Mill. Kr. 4½ Maaned efter kommer man og erklærer, at hele dette mægtige Beløb er tabt, Bedømmelsen af Situationen for 4½ Maaned siden viser sig altsaa at være fuldkommen uholdbar.

Mine Herrer Ministre, De maa vide, at det er ganske umuligt for os nu at være fuldkommen sikre paa, at det, De nu skænker i Glassene, er ren Vin. Og naar den højtærede Handelsminister siger: inden Mandag skal Lovforslaget være færdigt, saa er det vel rigtigt ud fra den Betragtning, at Banken vanskelig vil kunne overstaa Mandagen uden en endelig Afgørelse,